

Fosterbarnens kamp för upprättelse fortsätter

– Vi lovades upprättelse, men av det blev det ingenting. Vi blev bara utsatta ännu en gång.

Han är en av dem som ringer till mig som redaktör för SocialPolitik med ojämna mellanrum. Ett före detta fosterhems- och barnhemsbarn. Vi pratar igen om hur fel det blev med allt. Med Ersättningsnämnden och att fler än hälften fick avslag. Att det som skulle läka såren uteblev.

– Nu finns inget intresse i riksdagen för våra frågor.

Regering och riksdag tycker att de gjort sitt. Men såren blöder fortfarande. De är några som redan drivit en egen process mot staten. Nu har en annan advokatbyrå, som ombud för åtta tidigare fosterbarn, stämt den förra advokaten och advokatbyrån för hur den processen i tingsrätt och hovrätt bedrevs.

[Dagens juridik skriver:](#)

"Uppdraget avsåg inte några större ekonomiska värden. Men för fosterhemsbarnen skulle ett utdömt skadestånd utgöra ett viktigt led deras upprättelseprocess liksom en bekräftelse för att det allmänna ansvarade för det som han fått utstå under tiden som omhändertagen. Det skulle ha varit en upprättelse för kränkningar av de mest centrala mänskliga rättigheterna, kränkningar som dessutom ägde rum då de var barn."

– Flera av dem som var med i den förra processen är döda nu, säger han.

Ett ärende väntar också på behandling i Europadomstolen.

Jag längtar så efter att en dag få ett samtal där jag hör

honom säga:

– Äntligen! Vi fick rätt! Nu kan vi få ro.

Text: Anna Fredriksson

Här hittar du vår serie med sex texter om hur det gick till när [vanvårdade blev utan upprättelse](#).

Och här [fler av våra texter](#) om detta.